

КОСМОГОНІЯ

1. Буття і небуття тоді не було —
Повітря не було й склепіння неба.
Що покривало? Де? Що захищало?
Була вода? Глибокая безодня?
2. І смерті не було, безсмертя — також,
Між днем і ніччю не було відміни,
Те дихало саме, одне без вітру.
І більш нічого не було, крім того.
3. Вкривала пільма пільму споконвіку,
Цей всесвіт ввесь — мов океан без світла,
Той зародок, що хаосом був вкритий,
Один від сили спеки народився.
4. Любов спочатку виникла від нього,
Що стала першим для думок насінням;
Знайшли зв'язок між суцим і несущим,
У серці стежачи думками, мудрі.
5. Думок тих промінь наскрізь простягнувся.
Що на горі було? І що зі споду?
Там сім'яносці, тут же — їх сприймання.
Зусилля знизу, зверху поривання.
6. І хто це знає й хто про це повіда?
Звідкіль цей всесвіт народивсь та виник?
Боги пізніш за нього народились?
А як оце втворилося, хто знає?
7. Світобудова ця звідкіль взялася?
Чи створено її було, чи йнакше?
В найвищій небі хто її пильнує,
Той, певно, зна чи, може, й він не знає?